

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.250
Letna naročnina L. 2.500
Letna inozemstvo L. 3.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XVIII. - Štev. 11 (889)

Gorica - četrtek, 17. marca 1966 - Trst

Posamezna številka L 50

Svetnik za naše čase

Osebnost sv. Jožefa, deviškega ženina Matere božje ter krušnega očeta božjega Sina, je bila v prvih stoletjih krščanstva kakor v senci. To je razumljivo, kajti tedaj je bilo treba novosprebrjenim kristjanom predvsem vtisniti podobo Odršenika v njih duše.

Pobudo za čiščenje sv. Jožefa je dal sv. Tomaž Akvinski s trditvijo, da je vrednost svetnika toliko večja, kolikor važnejša je njegova vloga v božjem načrtu odrešenja. Sv. Bernardin Sienski je nato to Tomaževo trditev obrnil na sv. Jožefa, bogoslovca Suárez pa mu je začel dajati prednost pred vsemi svetniki.

Lepo razlago o vlogi sv. Jožefa v okviru sv. Družine je podal sv. Francišek Saleški. Takole je zapisal: »Mislite si golobčka, ki spusti drobno zrno na vrt. Zrno vzklíje, raste in postane lepa palma. Čigava bo ta palma? Očividno od lastnika vrta. Tako je bilo tudi v sv. Družini. Sv. Duh je kakor golob spustil božje seme v ograjeni vrt Marijinega deviškega naročja. Iz nje je bil rojen Jezus, toda ker je bila Marija kot žena podložna sv. Jožefu, zato se je tudi Jezus podvrget sv. Jožefu in mu bil pokoren.«

Počasi je sv. Jožef pridobival na svoji pomembnosti v življenju Cerkve. Leta 1870 ga je papež Pij IX. proglasil za njenega varuha, njegov naslednik papež Leon XIII. pa je vernikom priporočil, naj sv. Jožefa častijo ves mesec marec, na njegov praznik pa se pripravijo s slovesno tridnevno. Sv. Jožefa naj bi se spominjali tudi vsako sredo, ki je njemu posvečena. Papež Pij XI. je sv. Jožefa vključil v litanije vseh svetnikov takoj za vzklikom k Mariji, Pij XII. je ustanovil nov praznik sv. Jožefa Delavca 1. maja, Janez XXIII. pa je odločil, da se ime sv. Jožefa doda v mašni kanon, to je v stalni del svete maše. Tako sedaj duhovniki pri sveti maši omenjajo njegovo ime tik pred najsvetejšim delom, pred izpremenjenjem. Tu je mesto za pravo in vredno čiščenje svetega Jožefa.

Cim bolj bogoslovna znanost razmišlja o sv. Jožefu v luči evangelija, tem bolj postaja sv. Jožef moderen svetnik. Je svetnik vsakdanje, drobne zvestobe. Njegovo življenje uči: Delo ne trga človeka od Boga, ampak ga prav lahko bliža Bogu. Delo je dragocen zaklad, ki ga je Bog poklonil svojim zemeljskim otrokom. Delo je človekov najboljši prijatelj. Daje mu pravo veselje sredi vsakdanjih težav. Vsak večer nam z lahno roko zastre oči.

Prav zato je svetli Jožef svetnik za naše čase, je ves naš. Njemu na čast je papež Pij X. leta 1906 potrdil posebno molitev kot patronu delavcev. Glasl se:

»Castitljivi sv. Jožef! Zgled vseh si, katerih delež na zemlji je večno delo. Izprosi mi milost, da v duhu pokore delam in zadoščujem za svoje številne grehe. Daj, da vestno delam in da v spojnju vanju svojih dolžnosti ne podležem naravnim nagnjenjem. Daj, da delam s hva-

ležnostjo in veseljem in tako zmožnosti, ki si mi jih dal, v delu uveljavim in spolnjam. Daj mi milost, da bom delal v miru, redu, zmernosti in potrpežljivosti, ne da bi se ustrašil vsake utrujenosti ali težave. Posebno pa mi izprosi milost, da svoje delo s čistim namenom in nesebično opravljam. Naj mi bo stalno pred očmi moja smrt in trenutek odgovornosti za vse moje delo, za slabo uporabljen čas, za zanemarjanje mojih dolžnosti, za opuščanje dobrih del, pa tudi za nečimrno slavoheple pri mojih delovnih uspehih. Vse za Jezusa, vse za Marijo! Vse po tvojem vzgledu, o sv. Jožef! To bodi moje geslo v življenju in smrti!«

Sveti Jožef je delal. Delajmo tudi mi! Posvečujmo svoje delo po njegovem zgledu!

Sv. Jožef je živel v Jezusovi bližini. Prejemajmo sv. obhajilo, da bomo živeli tudi mi v božji bližini in z Jezusom!

Sv. Jožef je se zjutraj ozrl na Jezusa in Marijo. Obudimo tudi mi vsako jutro dober namen. Bogu darujmo svoje načrte, delo in križe! Tako bo vse delo postalo polno božjega blagoslova, mi pa se bomo po njem posvetili.

(Iz Knjižice Delavec iz Nazareta)

Poroka princese Beatrike

V vzdušju navdušenja, a tudi nezadovoljstva in mnogih demonstracij se je dne 10. marca izvršil v Amsterdamu poročni obred holandske princese prestolonaslednice Beatrike z nemškim plemenitašem Klausom von Amsbergom. Ze od vsega začetka so tej poroki mnogi Holandci nasprotovali. Klaus von Amsberg je bil namreč nemški vojak in se je v zadnji vojni boril proti zaveznikom v Severni Italiji. Če bi se bil na Holandskem, kjer so nacisti izvršili toliko grozodejstev, zlasti proti Judom, bi seveda do poroke verjetno sploh ne prišlo. Beatrika in Klaus sta v svoji poslanici na holandsko ljudstvo priznala, da razumeta zadržanje mnogih, ki na njuno poroko ne gledajo s simpatijo. A skušala bosta premostiti vse te navidezne ovire k njuni sreči in sreči vsega naroda.

Nad 80 tisoč Holandcev je vzdolž vseh ulic, kjer je šla zlata kočija z mladim parom, pozdravljalo bodočo holandsko kraljico in njenega ženina. V občinski palači se je najprej izvršila civilna poroka, nakar je sprevod krenil proti protestantski cerkvi. Prav ta del poti je bil poln demonstrantov. Dim iz mnogih petard je ovil kočijo, da so konji le s težavo nadaljevali pot.

Slavnostne poroke so se poleg članov holandske kraljeve družine udeležili grški kralj Konstantin s kraljico Anomarijo, belgijski kralj Baldovin s kraljico Fabiolo in mnogi drugi evropski plemenitaši.

V Indoneziji vlada vojska

V noči od preteklega petka na soboto je prišlo do novega državnega udara, ki je pometel z indonezijskim predsednikom republike Sukarnom ter pripeljal na oblast vojaške kroge z generalom Suhartom na čelu. Tako se je zaključila pet in pol mesečna borba med Sukarnom in vojsko, ki je hromila vse politično, pa tudi gospodarsko življenje v Indoneziji.

POT NA LEVO

Sukarno je zaenkrat še vedno predsednik države, toda samo predsednik brez oblasti. Da je zašel v tak položaj, je kriv sam. Leta 1949 mu je uspelo, da so morali Holandci zapustiti svojo nekdanjo kolonijo ter priznati neodvisnost novi indonezijski državi. Ves narod ga je častil kot osvoboditelja ter ga celo izvolil za dosmrtnega predsednika Indonezije.

Sukarno je nato polagoma zadržal na pot diktatorjev. Vedno bolj je postal domišljav, nedostopen za kritiko in vase zaljubljen. V svojih govorih je najraje udrihal po Severni Ameriki, dasi mu je ta država veliko pomagala na gospodarskem področju. Za glavnega sovražnika Indonezije je proglasil neokolizem. Neokolizem pomeni neokolizem, kolonializem in imperializem. Angležem je strašno zameril, da so ustanovili državo Malazijo. Napovedal je, da jo bo neusmiljeno strl.

Doma se je vedno bolj naslanjal na komuniste. Njim je odprl vrata do vseh važnejših mest v javni upravi. Svoje sodelavce je izbiral v levičarskih krogih. Zlasti se je opiral na zunanega ministra Subandria, ki je izrazil filokomunist. Mirno je gledal, kako raste v državi vpliv rdeče Kitajske. Sel je celo tako daleč, da je Indonezijo potegnil iz Organizacije združenih narodov.

Komunisti, ki so prešli čisto na kitajsko linijo, so se začeli pripravljati, da s pomočjo Sukarna prevzamejo oblast v državi. Edina

ovira so jim bili vojaški krogi. Vodilni generali, zlasti obrambni minister Nasution, so bili namreč odločni antikomunisti.

PONESREČEN UDAR

Nato je prišlo 30. oktobra do udara levičarskih častnikov pod vodstvom polkovnika Untonga. Zdi se, da sta zanj vedela tudi Sukarno in Subandrio in ga na tistem podpirala. Toda upor se je ponesrečil. Upornikom ni uspelo ubiti generala Nasutiona, dasi so umorili šest drugih generalov. Vojska je hitro zadušila udar. Sukarno se je sprva potuhnil, nato pa sam udar obsodil. Upal je, da bo spet postal gospodar položaja. V tem pa se je zmotil.

Vojaki so spoznali, da je prišla prilika, ko lahko obračunajo s komunisti. Začel se je lov nanje po vsej deželi. Sukarno je brezmočno gledal, kako mu pobijajo najbolj zveste privrženice. Kljub temu pa je še naprej ljubkoval s komunisti. Na noben način ni hotel odstraniti zunanjega ministra Subandria, dasi je postalo jasno, da je podpiral udar levičarskih častnikov.

Pred štirinajstimi dnevi je nato sestavil novo vlado. Med 103 ministri jih je bilo vsaj ena tretjina levičarsko navdahnjenih. Izločil je tudi generala Nasutiona, ohranil pa Subandria. V vojski je začelo vreti. Studentje so šli na ulice, razbili kitajsko poslanstvo ter opustošili zunanje in prosvetno ministrstvo.

Kljub temu je bil Sukarno še vedno prepričan, da je gospodar položaja. Zanašal se je na nekatere generale, ki so še držali z njim. Toda ko je v petek sklical prvo sejo nove vlade, je spoznal, da je ostal brez oblasti. Vojaki so zasedli vse strateške točke v prestolnici Džakarti, padalci pa so se polastili predsedniške palače. Sukarnu ni ostalo drugega, kot da podpiše dekret, po katerem je vsa oblast prešla na generala suhozemske vojske Suharta.

INDONEZIJO ČAKAJO TEŽKI ČASI

Ta je v svojem proglasu na narod takoj objavil, da je komunistična stranka razpuščena. Pozval je trgovce in zasebne lastnike proizvodnih podjetij, naj pomagajo vladi prebroditi gospodarske in finančne težave. Dejal je tudi, da oborožene sile ne mislijo usmeriti indonezijske revolucije na desno, pa tudi ne proti skrajni levi, češ da je njihova revolucija že itak levičarska.

De Gaulle ruši NATO organizacijo

NATO, obrambna organizacija 14 zapadno-evropskih držav, ZDA in Kanade, se te dni trese v svojih temeljih. Udarec je kot že večkrat v zadnjih časih prišel iz Francije, bolje rečeno od njenega državnega poglavarja De Gaulleja.

Svojeglavi general je namreč mnenja, da organizacija severnoatlantskega pakta ni več v skladu s sedanjim stanjem v svetu. Položaj je čisto drugačen kot leta 1949, ko je NATO nastala. Ni več grožnje s strani Sovjetske zveze zoper zahodne države. Jedrsko ravnotežje med ZDA in Rusijo je spremenilo splošne pogoje za obrambo Zahoda. Tudi ni več Evropa v središču mednarodnih kriz.

De Gaulle je zato mnenja, da bo treba prenoviti vse sporazume in vse sklepe, ki so nastali po podpisu pogodbe. Vse ameriške čete, ki so v Franciji, naj bi prišle pod francosko vrhovno poveljstvo,

v nasprotnem primeru pa naj bi se iz Francije umaknile.

Francija je doslej že umaknila svojo sredozemsko mornarico izpod poveljstva atlantske zveze; zmanjšala je moč svoje vojske v francoski conj Zahodne Nemčije; odklonila je sodelovanje pri bodočih vojaških vajah vseh sil, ki sestavljajo NATO; sedaj se pa pripravlja, da bo leta 1969, ko poteče pogodba, to zvezo zapustila, če ostale države soprodpisnice ne bodo pristale na njene pogoje.

Narodna glasbila namesto orgel

V znameniti cerkvi miru v Hirošimi so začeli spremljati slovesne svete maše z japonskimi narodnimi glasbili. Samo gregorijansko petje spremljajo še vedno z orglami.

Takoj potem, ko je general Suharto objavil svoj progias, se je začela velika vojaška parada, ki jo je gledalo več sto tisoč ljudi. Seveda pa s tem indonezijski problem še ne bo rešen. Državi je potrebna zlasti gospodarska ozdravitev. Sukarno je namreč kot vsi diktatorji bolj skrbel za demagogijo kot pa se zanimal za probleme, ki so v zvezi z gospodarstvom. Indonezijo je zajela strašna inflacija, ki je povzročila splošno obubožanje naroda. Novi oblastniki se bodo morali v prvi vrsti spoprijeti z njo, če bodo hoteli državo pomiriti in ljudem spet vrniti zaupanje v državno vodstvo. Če v tem ne bodo kmalu uspeli, smo lahko gotovi, da ta nekrvavi vojaški udar v Indoneziji ni bil zadnji.

Tito ostaja komunist

Preteklo soboto se je v Beogradu zaključila tretja seja centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije. V sklepnem govoru je Tito dejal, da je napačno pričakovati, da bi se smotni reforme mogli uresničiti v dveh ali treh letih; za to je potrebno dosti več časa. Tudi je dejal, da je treba odstraniti z vseh položajev ljudi, ki nimajo moralnih kvalifikacij. Ker nekateri krogi na Zahodu mislijo, da se bo jugoslovanski komunizem zaradi gospodarskega sodelovanja z zahodnimi državami spremenil, je s tem v zvezi Tito poudaril, da se idejno Zahodu ne bodo nikdar približali.

»Imamo svoj socialistični sistem — je rekel — in svojo posebno pot v izgradnji socializma. Mi smo isti kot smo bili. Spodobni smo kritizirati svoje slabosti in se ob tem marsičesa naučiti!«

Zboroval je mednarodni svet Cerkva

V Zenevi v Švici je zboroval Mednarodni svet Cerkva, kateremu pripada 214 raznih veroizpovedi iz protestantskih in pravoslavnih vrst. Letos so prvič povedali, da pri zborovanju sodeluje tudi poseben odbor, ki ga sestavljajo katoliški predstavniki tajništva za zedinjenje kristjanov. Tu je prišlo do res vidnega sodelovanja, ker so skupno izdali poziv za pobijanje vojne in lakote ter za pomoč potrebnim, kakor priporoča koncilski dekret o ekumenizmu.

Francoski vinski trg v zagati

Francija zavzema v proizvodnji vina prvo mesto na svetu. Domača potrošnja doseže 130 litrov letno na prebivalca. Medtem ko sta se lani Italija in Slovenija v vinski letini precej slabo odrezali, je pa imela Francija drugo najobilnejšo letino v tem stoletju. Pridelala je 66,6 milijonov hektolitrov vina, to je za 10% več kot leta 1964. Ker je francoskim vinogradnikom ostalo iz leta 1964 še 46 milijonov hl neprodanih starih zalog, znaša sedaj razpoložljiva količina okrog 113 milijonov hl. Kaj napraviti z njo?

Tako računajo, da bodo do nove trgatve porabili za domačo potrošnjo, za destilacijo (za izdelavo raznih vrst konjakov) ter za izvoz največ 73 milijonov hl. Jeseni bo zato spet v zalogi 40 milijonov hl vina. Največ možnosti za izvoz vina ima Francija v dežele EGS (Evropske gospodarske skupnosti), v kateri je deležna carinskih olajšav. Vendar se Francija prav na tem območju (Zahodna Nemčija, Belgija in Nizozemska) srečuje z ostro konkurenco italijanskih vin.

Najbolj prizadeta je zaradi francoske nadprodukcije Alžirija, ki je vse do svoje neodvisnosti lahko prodala letno Franciji 13 do 14 milijonov hl vina. Zadnja leta pa se francoski uvoz vina iz Alžirije vedno bolj zmanjšuje. Za letošje je predviden na 7,5 milijonov hl, kolikor pač francoski vinogradniki še potrebujejo tega vina za rezanje z domačim navadnim vinom, ki ima manjšo stopnjo alkohola.

TRŽAŠKE NOVICE

DRUGO JUBILEJNO ROMANJE tržaških Slovencev v stolnico sv. Justa

V nedeljo, 13. marca se je vršilo drugo jubilejno romanje tržaških Slovencev v stolnico sv. Justa. Tokrat so bili vabljeni predvsem verniki iz župnij sv. Jakoba, Klemenčičev, sv. Vincencija in Stramara; tem so se pridružili še številni verniki iz drugih far.

Vreme, ki je dopoldne zelo dobro obelodalo, se je v prvih popoldanskih urah poslabšalo in začelo se celo deževati. Kljub nepogovornemu vremenu se je mnogo ljudi pred določeno uro zbralo na Montuzzi in ob petih je dolga procesija čez ulice v vrsti ob vznožju kapucinske cerkve začela romanje.

S križem na čelu, ki ga je nesel g. Dušan Jakomin, se je nato procesija začela razvijati po griču proti stolni cerkvi. V popokornem duhu sta se naša goreča molitev rožnega venca in pesem ponižno dvigali k Bogu, da bi nam po priprošnji blažene Device Marije podelil vse potrebne milosti.

K lepi skupni molitvi so pripomogli tudi župniki, s katerimi je bil opremljen avto, ki nas je spremljal do cerkve.

Dosegli smo tako trg pred stolnico, kjer nas pozdravili mogočni stolni zvonovi. Ob vstopu v cerkev je iz vseh src zavrela postna pesem »Kraljevo znam'ne«. Medtem so ljudje zasedli vse klopi v vseh ladjah, mnogi pa so morali stati,

DRAMSKA SKUPINA IZ ROJANA
bo v nedeljo, 20. marca uprizorila v Borštu veseligrvo v treh dejanjih

Glavni dobitek
Pričetek predstave ob 5. uri popoldne pri čč. sestrah v Borštu

se sedežev je bilo vendarle premalo. Številni duhovniki, ki so prišli pomagat, so se porazdelili po spovednicah, tako da vsak romar lahko opravi tudi sveto spoved.

G. nadškof je oblečen v vijoličasti mašni plašč sedel na svojem sedežu in počakal, da so se ljudje zbrali v katedrali; nato je ob asistenci msgr. F. Šibenika in g. D. Jakomina začel obred sv. maše. Vsa cerkev je izmenoma s svojim pastirjem molila pristopne molitve in nato ubrano pobožno tudi premične mašne speve.

Po evangeliju je stopil k mikrofону dr. Staniko Janežič. V svojem govoru je orisal misel koncila in naše dolžnosti v tem pokoncilskem času. Dejal je, da je plug koncil globoko zaoral čez ves svet, od zahoda do zahoda, od severa do juga, ampak tla niso bila povsem enaka. Po nekod mehka zemlja, ponekod trdi kraški kamen. Če je pa srečal kamen, je plug pokobil. Zato je treba zdaj ta kamen razbiti, zdrobiti, zato je treba delati, da bo koncilaska prenova zajela vse ljudi in da bo iz vseh src vzklikalo novo življenje. Nato je dejal, da nam koncil postavlja za zgled in vzor Kristusa, ki je pot, resnica, življenje in končno ljubezen. Zato ne moramo tudi mi prizadevati, da bomo po tem vzvišenem vzoru svoje življenje

ANTON VAN DE VELDE
Srce zmaguje

14
»Pokličij brž zdravnika!«
»Kateraga zdravnika, gospod?«
»Najbližjega!«
»Ah, to je Marinus.«
»Da, pojdi po Marinusa, takoj naj pride.«
»Paglavci se stepo za frank. Slabó se bo izleklo.«
»Pohitite!« zagrmí Jon. Največji iz gruča jo pobriše. Ali bo priklical zdravnika? Ostali se rujejo. »Igrajte se vendar na čestit!« Paglavci zginajo.
Spet tišina. V grlu tete Lientje še hrope nekaj sapa. Skloni se nad njo. »Teta Lientje! Zdi se, da se eno njeno oko pre-makne. Ali ga nemara sliši?« Teta Karolina, ali me razumeš? Jon je tukaj, Greetin mož... Samo hropenje. Jon sede k njej ob posteljo, jo gleda. Nekje prav skromno tik taka ura. Tamle je, Majhen baročen stolpič s kovinskim kazalom. Kazalec se

preoblikoval in da bomo v resnici in pravičnosti stremeli predvsem po pravi krščanski ljubezni.

Daritev svete maše se je nadaljevala ob sodelovanju pevskega zbora, ki je dovršeno zapel pri darovanju in pri obhajilu. Pri ostalih delih sv. maše pa je ljudsko petje zdaj proseče zdaj mogočno odmevalo pod starodavnimi oboki bazilike in napolnjevalo ves prostor.

Lepo število vernikov je pristopilo tudi k sv. obhajilu, ki sta ga poleg g. nadškofa delila še dva duhovnika.

Po blagoslovu smo ob zaključku molili še po namenu sv. očeta za prejem svetelnega odpusta in obnovili sklep, da se bomo odslej trudili za uresničitev koncilskih namenov v zasebnem in javnem življenju.

Ko nas je nadškof pozdravil in se od nas poslovil, smo tudi mi ob pesmi »Marija, skoz' življenje« zapustili stolnico globoko ganjeni in srečni.

Med mašo smo pri molitvi vernikov prosili Gospoda, da bi vsi narodi mogli slišati glas Cerkve, prosili smo tudi, da bi mi, skupaj z našimi brati in okrog pastirjev Cerkve uresničili pravo božjo družino.

Temu našemu romanju v stolno cerkev bodo v lepem nizu sledila še druga slovenska romanja. Naj vseмогоčni Bog usliši naše ponižne prošnje in usmeri korake vseh naših bratov tako, da bodo našli pot v skupni dom in v materinski objem Cerkve.

Marij Gerdol

Sv. Križ

Po kratki bolezní je previdena s svetimi zakramenti preminila pretekli terek v tržaški bolnišnici naša člana in priljubljena vaščanka Frančiška Košuta rojena Valetič. Kakor mnogotera slovenska žena se je morala tudi pok. Frančiška komaj pet let po poroki preseliti v notranjost Italije, kamor je bil kor slovenski železničar premeščen njen mož Egidij.

Zvesta svojemu verskemu in slovenskemu prepričanju je v najtežjih letih hladne tujine znala ohraniti zvestobo in ljubezen svojemu narodu in svoji zemlji in je v tem duhu vzgojila tudi svoje otroke, katere je kot ljubeča mati z lepim krščanskim zgledom ter s toplo in prisrčno domačo besedo vestno in požrtvovalno pripravljala na življenje. Ko se je po 23 letih bivanja v piemontskem mestu Aleksandriji z družino za stalno vračala v drago rodno vas in domačijo, ji je gotovo bilo v veliko zadoščenje, da je svoje poslanstvo krščanske in zavedne slovenske matere v celoti izpolnila, saj je prav njena zasluga, da govorijo slovensko celo tisti njeni vnuki, ki še danes žive daleč od slovenskih krajev in ljudi.

Tiha in skromna se je pok. Frančiška odlikovala tudi po srčni dobroti in prijaznosti do vsakogar; rada je delala, rada molila in rada pomagala, če je le mogla, vsakemu, ki se je v potrebi nanjo obrnil.

Kakor v življenju tako tudi na smrtni postelji je svojim dragim priporočala molitev, dokler ni tudi sama v molitvi mirno zaspala. Križani, ki smo jo pretekli če-

prav tako previdno in na drobno prestopa kakor teta Lientje. On se še premika, teta ne več. Teta drsi zdaj v onostranost. Mirno kakor finale pastirskega speva. Zakaj se mora spominjati Aaseja. Le ona ne pojde brez Boga s tega sveta...

Jon vidi spet smrtno uro svojega očeta pred seboj. Takrat je imel dvanajst let; šest let pozneje mu je umrla mati, potem ko je bil odšel kot prostovoljec v vojsko. Obema umrlima je že docela odrasel, ostal mu je le nedoločen spomin ne jokajočega fanta in pa na obupno uro v strelskem jarku, ko je držal naznanilo o materini smrti v rokah. Tako mine vse. Kot si- rota se je vrnil iz vojske in vsa štirj lepa leta mladosti so bila kakor majniški voz s stiro osjo. Kdo da še kaj zanj? Spre- vod je mimo...

Popotnica se bliža. »Cin — cin...« Cer- kovnik ve, da je v veži teman odmev. Na hodniku zveni zvonček kakor srebro. In tu leži teta Lientje. Ali lahko še sliši in vidi?

»Teta Lientje, gospod župnik so tukaj z ljubim Bogom!«
Roka se ji komaj opazno zgane.

Prizor iz nedavne otvoritve župnijske dvorane pri Sv. Vincenciju v Trstu: moški zbor je pod vodstvom prof. Marice Zupančič dovršeno in ubrano zapel narodno »Nocoj pa, oh nocoj«

trtek, kljub slabemu vremenu, v tako velikem številu spremil na njeno poslednje domovanje, jo bomo ohranili v lepem spom- inu. Ko prosimo Boga za pokoj njene blage duše, izražamo užaloščenemu sopro- gu, sinu prof. Egidiju, hčerama in ostal- im sorodnikom naše občuteno sožalje.

Slovenske izobražene vabimo na pre- davanje, ki bo v sredo, 23. marca ob 19.30 v Trstu v ulici Donizetti 3-I. Govoril bo prof. Alojz Rebula: KRISTUS — ZGODO- VINSKA OSEBNOST.

Predavanja in razglabljanja o važnih problemih našega časa se bodo nadalje- vala do konca maja. Vabljeni so nanje vsi tržaški izobraženci. Po predavanjih bo diskusija. Vsakdo se bo lahko oglasil k besedi. — Iskreno vabljeni!

V svetišču sv. Jožefa v Ricmanjih pri Trstu bodo na god sv. Jožefa, farnega zavetnika, svete maše ob 8., 9.30 in ob 11. uri (slovesna) ter ob 17. uri (večerna); popoldanska služba božja bo ob 15. uri. Na sporedu je govor, litanije in sv. bla- goslov. Ves dan bo tudi prilika za veliko- nočno dolžnost. V nedeljo, 20. marca pa

bodo sv. maše ob 8. in 11 uri, popoldne pa ob 15^h sv. križev pot in blagoslov.

DAROVİ:

Za Slomškov dom: Barkovljanka K. I. 5.000; Marija Kalc iz Gropade 1.000; An- gela in Marija Marc namesto cvetja pok. Vinku Petaros 5.000; Zora Presl 5.000; Zo- fija Križmančič 1.000; Zofija Križmančič 1.000; Antonija Križmančič 5.000; Slavica Kocijan iz Opčin 2.000; ob poroki Pečar- Grgič 10.750; družina Grgič 1.000; R. C. 2.000; N. N. 1.000; mladina iz Gropade v počastitev tragično preminulega vaščana Hadrijana Kalc 5.000; N. N. 1.000; ob po- roki Natural-Gojča 9.000; Marija Ražem 2.000; E.D.M. 2.000; N. N. 700; Sk. 1000; M. R. 3.000 lir. — Bog plačaj vsem do- brotnikom in božji služabnik A. M. Slom- šek izprosi vsem božjega varstva! Dolga je še vedno okrog 15.000.000 lir. Pomagajte nam!

V Rimu je mogoče dobiti knjigo Vladi- mira Vauhnik »Na nevidni fronti« v knji- garni Herder, Piazza Montecitorio 117 (na- sproti parlamentu). Cena vezani knjigi je lir 3100, broširani pa 2600.

ZAHVALA

ob smrti našega dragega očeta in svaka

ŽERJUL SILVESTRA

Vsem, ki so z nami sočustvovali in se pokojnika spomnili v njegovi dolgi in mučni bolezni, zlasti še č. g. župniku, pevcem in godbi ter vsem ostalim, ki so pokojnika spremljali na njegovi zadnji poti.

Zalujoča družina Žerjul
in sorodniki

Dolina, 16. marca 1966

KEROZEN - NAFTA - DRVA - PREMOG

TVRDKA

Lourečič

KEROZEN »TOTALDOMO« VAM ZA TRST IN OKOLICO
DOSTAVIMO NA DOM VEDNO TEKOM DNEVA

TRST - DOMJO 38 - Tel. 99-331

Tedaj se vrata odpro. Cerkovnik kleči poleg svoje svetilnice. Sklonjen stopi du- hovnik v sobo. Jon se nenadoma domisli sveč in blagoslovljene vode in kje bo vse skupaj našel. Med vrati kleči sosed, zra- ven nje stoji v gruča paglavci s ceste in gledajo. Največjega ni zraven, torej zdrav- nika ne bo.

»Kaj iščete, gospod Gerrits? Ne. Blago- slovljene vode nimam, pač pa svečo, toda Roza mora najprej ponjo.«

Pegasti otrok zdirja po stopnicah navz- dol. Jon najde blagoslovljeno vodo v kro- pivku nad posteljo, nad predalnikom pa brisačo. Ljubi Bog lahko počiva nad Ro- zino svečo in trhlil razpelom tete Lient- je. Saj je podarila srebrni križ s cekinom vred malemu Peeru.

»Teta Lientje, tukaj je...«

Župnik zašepeta: »Gospodična Karolina je bila med rano mašo še pri obhajilu. Najbrž je takoj nato legla, morda je slu- tila? Molimo skupaj molitve za umirajoče. Dal jo bom v sveto poslednje olje.«

Jon moli po flamsko, cerkovnik mrmra svojo latinščino za duhovnikom. Ljudje zunaj na stopnišču kleče in zijajo.

Zdravnika ni bilo; saj ni bilo več kaj skrbati. Popotnico so odnesli spet v cer- kev in Jon je spustil zavese na oknu. Morda si je domisljal, toda čutil je, kako ga roka stiska, prisrčno, kakor je bila teta Lientje sama prisrčna. Zdjaj je v ne- besih. Vesel je, da ni šla brez zakramen- tov od tod kakor Aase v grad Soria- Moria. Zdjaj je dušica srečna. Jon mora misliti na bližajoči se porod. Dobro, da Greete ni bilo tukaj. Teta Lientje je pri- pravila mesto za prihajajoče življenje. Tiha blaženost visj v sobi. Stiriinšedemdesetlet- na gospodična Karolina Schütttersova leži z voščenim smehljajem na svoji beli po- stelji. Spodnja gospa jo je napravila. V tetini omari je našla še nekaj snežnobelih rjuh, bile so še od Karolinine matere.

»Zdjaj pa vendar lepo leži, kajne, go- spod Gerrits? Ne, hvala, ničesar ne ma- ram za to, saj moramo vendar drug dru- gemu pomagati.«

Jon zaklene in odide, da poišče pogrebni zavod. Človek ne more sam ne na svet ne s sveta, vedno mu morajo drugi poma- gati. Rojstvo in smrt sta občestveni za- devi. Samo na fronti, tam si umrl brez

RADIO TRST A

Spored od 20. do 26. marca 1966

Nedelja: 8.30 Kmetijska oddaja. — 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Roja- nu. — 10.15 Od nedelje do nedelje na na- šem valu. — 11.15 Oddaja za najmlajše. Dramatiziran roman »Prigode Huckleber- ryja«. III. del. — 12.00 Nabožne pesmi. — 12.15 Vera in naš čas. — 15.30 »Nemški malomeščani«, veseloigra v štirih dejanjih. — 18.30 Obletnica meseca: Danijela Ne- doh: »Ferruccio Busoni ob stoletnici roj- stva«. — 19.15 Nedeljski vestnik. — 20.30 Iz slovenske folklore: Rado Bednarik: »Pratika za drugo polovico marca«. — 22.10 Benedetto Marcello: 16. psalm in G. Verdi: Stabat Mater.

Ponedeljek: 11.35 Radio za sole. (Za srednje sole). Ponovitev ob 17.25. — 12.15 Liki iz naše preteklosti: »Ferdo Klein- mayr«. — 18.00 Ne vse, toda o vsem. — 18.30 Francoske simfonične skladbe iz prejšnjega stoletja. — 19.00 Poglavja iz zgodovine slovenske književnosti: Vinko Beličič: »Postaje Tavčarjevega literarnega ustvarjanja«. — 19.30 Postni govori: Dr. Lojze Suštar: »Čistost, krepost, močnih in svobodnih«. — 21.00 R. Strauss: »Elektra«, tragedija v enem dejanju.

Torek: 12.00 Iz slovenske folklore: Rado Bednarik: »Pratika za drugo polovico marca«. — 17.20 Italijansčina po radiu: 31. lekcija. — 18.30 Koncertisti naše dežele: Kitarist Bruno Tonazzi. — 19.00 Plošče za vas, quiz oddaja. — 21.00 Pregled slovenske dramatike. 16. oddaja. Dramatika Otona Zupančiča. Odlomki iz del: »Nenapisana komedija«, »Noč na Verne duše«, in »Ve- ronika Deseniška«. — 22.55 Nova glasba. —

Sreda: 11.35 Radio za sole (Za prvo stopnjo osnovnih šol). Ponovitev ob 17.25. — 18.00 Ne vse, toda o vsem. — 18.30 Kla- virska glasba. — 19.15 Higiena in zdravje. — 20.35 Vinko Beličič: »Gnezdo«. Delo na- grajeno na natečaju RAI 1965 za izvirne slovenske novele. — 21.00 Simfonični kon- cert, registriran v občinskem gledališču »G. Verdi« v Trstu dne 4. maja 1962. V odmoru (približno ob 21.55) Socialne vede.

Četrtek: 12.15 Znanost in tehnika. — 17.20 Italijansčina po radiu: Osnovni te- čaj: 32. lekcija. — 19.00 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 21.00 »Rožni venec«, drama v enem dejanju. — 22.40 Slovenski solisti: Sopranistka Tatjana Kralj, pri klavirju Leon Engelman.

Petek: 11.35 Radio za sole. (Za drugo stopnjo osnovnih šol). Ponovitev ob 17.25. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.00 Ne vse, toda o vsem. — 19.00 Slovenski znanstveni delavci s tržaške univerze: (16) Igor Kosmina: »Deželne avtonomije«. — 19.15 Zbori Furlanije-Juljske krajine: Zbor »Giuseppe Schiff« iz Chiopris-Visconeja. — 19.30 Postni govori: Dr. Lojze Suštar: »Za- konska čistost«. — 20.35 Gospodarstvo in delo. — 21.00 Koncert operne glasbe. — 22.00 Iz zgodovine sodobnih političnih strank: Umberto Segrè: (5) »Politične stranke in socialni problemi v 19. stoletju«.

Sobota: 12.00 Lepo pisanje, vzori in zgledi mladega rodu. — 15.00 Glasbena oddaja za mladino. — 16.00 Volan. Od- daja za avtomobiliste. — 16.30 Zgodbe druge svetovne vojne: Edvard Kocbek: »Čez cestov«. — 17.20 Skala in ladja. Ko- mentarji o dogodkih po koncilu in v ju- bilejnem letu. — 17.30 Jutrišnji solisti. Spremna beseda Gojmira Demšarja. — 19.15 Družinski obzornik. — 20.35 Teden v Ita- liji. — 20.45 Vokalni oktet »Francè Pre- šeren« iz Kranja. — 21.00 Jezusovo javno delovanje, trpljenje in smrt. — 22.30 W. A. Mozart: Koncert za klarinet in orke- ster v A duru, KV 622.

spremistva. Smrt jih je pokosila sto in sto hkrati. To bi bilj takrat zaslužili po- grebni zavodi... Jon se smehlja, ko od- pre pogrebni podjetnik vrata. Dedec de- belo gleda.

»Prihajate zavoljo pogreba?«

Ne, si misli Jon, zavoljo vnebohoda. Umdljivo telo lahko s častni spravijo ob devetih do cerkve. Lepši del tete Lientje živj v skromnih spominih, njen najlepši del pa sedi zdaj pri ljubem Bogu. Celó smrt je prilika za veselje, saj je dokončno rojstvo iz tesnega telesa zemlje.

Popoldne pride Jodo, da bi še enkrat videl teta Lientje. Spet je imeniten gospod od nog do glave in položj šop krizantem na njeno otrplo telo. »Naj ji duša počiva pri Bogu,« pravi stric in dve minuti po- zneje reče Jonu: »Kar s seboj vzemj njeno kramo, saj ni nobenih drugih dedičev.«

Potem se stric še enkrat prikloni in odi- de, zakaj ob petih je domenjen za kvar- tanje. Zunaj si olajšano oddahne; on jih ima šele enainšestdeset; v Karolini je bila pravzaprav že hudó stara.

(se nadaljuje)

GORIŠKE NOVICE

Koncilski dan v Gorici

Preteklo nedeljo so imeli slovenski verniki iz Gorice in okolice svoj koncilski dan. Naši ljudje naj bi se pobleže seznanili z delom, ki ga je koncil izvršil in se navdušili za cilje, ki si jih je zastavil. Moramo reči, da je v tem smislu koncilski dan v polni meri uspel. K temu je v veliki meri pripomogel dr. Janez Vodopivec iz Rima, ki je znal tako izčrpan in v prijetni obliki hvalnim poslušalcem očrtati potek koncila, njegov pomen in njega odmev tako v katoliškem svetu kakor tudi med drugoverci, zlasti ločenimi kristjani.

Lepa in prostorna dvorana Katoliškega doma v Gorici se je napolnila tudi to pot, najboljši dokaz, da je tudi med nami koncil mogočno odjeknil in nas prevzel s svojim poslanstvom, ki ga ima za sodobno družbo. Predavatelj je v poldrugo uro trajajočem predavanju nanizal toliko misli in povedal toliko značilnih dogodkov iz poteka koncila, da se je občinstvo vživelo z vso dušo v njegova izvajanja in niti opazilo ni, kako so tekline minute naprej. Brez dvoma bi gospoda predavatelja še in še poslušalo, če ne bi čas zahteval, da se ljudje poslovijo od dvorane in odidejo domov.

Za zaključek je bil na sporedu barvni film o otvoritvi koncila 11. oktobra leta 1962. Tudi ta film je mnogo pripomogel, da so navzoči zasliuli vso veličino in pomen koncila ter se razšli s sklepom, da bodo njegove odloke pomagali v čim večji meri izvrševati tako na sebi kot v svojem okolju.

Interpelacija slovenskih svetovalcev v Gorici

Občinska svetovalca SDZ dr. Bratuž in dr. Bratina sta vložila na goriškega župana interpelacijo, v kateri vprašujeta, ali bo goriška občinska uprava odstopila s vodnjenski občini delež, ki ji gre po pravih prostih cone. Zanimata se tudi, v koliki meri bo ta delež obstajal.

Štandrev

Štandrevsko župnijo Gospod Bog zadnja leta hudo preizkuša, ko ji prežgoda jemlje najboljše moške in žene. Tako so preteklo sredo pokopali Veroniko Cotič, ki je za domačo cerkev bila najmočnejša opora. Vedno vedra, krepka in močna je skrbela v štandrevski cerkvi za cvetje, čiščenje in vse ostalo, kar je bilo potrebno. Zmeraj je bila pripravljena žrtvovati se za lepoto hiše božje. A je nenadoma prišla neozdravljiva bolezen, ki jo je v nekaj mesecih spravila sredi dela v grob. Učala je 57 let. Za njo žalujejo stara mati, kateri je bila največja opora, bratje in sestre. Pokojna je bila tudi zgedna članica goriške Marijine družbe.

Bog ji daj večni pokoj, vsem ostalim pa iskreno sožalje.

Zima v spomladi

Muhasti marec nam je letos pričaral prezgodnjo pomlad. Kar čez noč so vzcvetela drevesa in ozeleneli travniki. Zima se je morala potuhnjeno umakniti. A kakor vedno se tudi letos ni dala kar tako ugnati. Še enkrat je s svojo ledeno roko šla preko pomladnega cvetja in v višjih predelih je pobelila gore in ponekod uprizorila prave snežne meteže. Skoro vsa Evropa je začutila njene ledene prijeme. Tudi sončna Italija je zatrepetala, povsod se je temperatura znatno znižala. Pri nas je zablestel sneg na Sabotinu in na Trnovski planoti, v ozadju pa se kot kristali blestijo naši ponosni vršaci. A trdno smo prepričani, da je to zadnji pozdrav zime, saj je njen čas že prešel in dva dni po sv. Jožefu nas čaka že koledarska pomlad.

Ureditev cest v goriški pokrajini

Deželni podpredsednik Giacometti je v razgovoru s pokrajinskimi odborniki zagotovil, da bo deželna vlada odobrila izdatke za tri turistične ceste v goriški pokrajini. Dve cesti sta v načrtu za Števerjan in ena v občini Sovodnje-Rupa-Peč. V nadaljnjih petih letih namerava omenjena vlada urediti še dve področji naše dežele, ki imata vse pogoje za razvoj turizma in to sta Brda in Kras. Medtem pripravljata turistični urad dokumentacijo turističnih cest v naši deželi.

Zmanjšana nosilnost tovornjakov na cestah Slovenije

Goriški prevozniki so nezadovoljni, ker je prometni inšpektor Slovenije dal odlok, ki omejuje osni pritisk na nekaterih ce-

stah Slovenije. To je bilo potrebno zaradi slabega stanja cest posebno po zimski poledici in snegu. Tako je na cesti Gorica-Razdrto dovoljen osni pritisk šestih ton, Sežana-Razdrto 8 ton, Postojna-Reka 8 ton in ponekod samo 5 ton. Podobne omejitve so uvedli tudi po drugih cestah Slovenije. Posledice tega ukrepa bodo prizadele tudi goriške prevoznike, vrhu tega pa se bo še prevoz blaga podražil za 40 odstotkov kot posledica te omejitve. Goriška trgovinska zbornica je o nezadovoljstvu goriških prevoznikov že obvestila trgovinsko zbornico v Ljubljani.

Tudi Gorica naj bi imela svoj sejem

Na sestanku, ki ga je sklicala Trgovinska zbornica, so se zastopniki te zbornice, Zveze industrijcev, raznih proizvajalnih kategorij ter pokrajinske in občinske uprave sporazumeli, naj bi tudi Gorica imela svoj letni specializiran sejem, na katerem bi razstavljali blago, ki ga proizvajajo v goriški pokrajini kot je to že primer s Trstom, Pordenonom in Vidmom. S pripevki ustanov, predvsem pa deželne uprave, bodo v Gorici čim prej zgradili razstavni prostor.

Uspešno delovanje letališča v Ronkah

Letališče v Ronkah se je dobro uveljavilo. V zadnjih letih je zabeležilo znaten napredek. Ob koncu letošnjega leta bo razpolagalo z 220 m dolgo vzletno stezo, ki bo omogočala vzlet in pristajanje tudi večjim turističnim in reakcijskim letalom. Dvignilo se je tudi število potnikov in sicer od 3400 v letu 1963 na 5984 v letu 1964 in 9580 lanske leto.

Zaključeno svetovno hokejsko prvenstvo na ledu

V Ljubljani je bilo preteklo nedeljo zaključno 32. svetovno hokejsko prvenstvo za leto 1966. Ponovno si je osvojilo prvo mesto moštvo iz Sovjetske zveze, ki je dokazalo, da upravičeno nosi naslov svetovnega prvaka. Vendar se do zadnjega dneva ni vedelo, če bodo prav sovjetski tekmovalci prvi.

Ker so s Švedsko igrali neodločeno (3:3), so jih Čehoslovaki prehiteli za eno točko. Prav igra med Sovjetsko zvezo in Čehoslovako je bila zato zadnji dan odločilna. Sovjeti so jo z lahkoto odločili v svojo korist (7:1).

Tretji v skupini A so se plasirali Kanadčani. Nje je pripravil in vodil pater David Bauer, redovnik bazilijanec. Seveda je bil za ljubljansko časopisje zanimiva pojava. Enkrat so mu časnikarji dajali vzdevek pastor, potem pater, nato oče. Končno so le odkrili, da je katoliški duhovnik, saj je vsak dan maševal v cerkvi Srca Jezusovega v Ljubljani.

Razpored v skupini A je bil sledeč: 1. Sovjetska zveza 13 točk; 2. Čehoslovaka 12 točk; 3. Kanada 10 točk; 4. Švedska 7 točk; 5. Vzhodna Nemčija 6 točk; 6. ZDA 4 točke; 7. Finska 4 točke; 8. Poljska 0 točk.

V Zagrebu je igrala B skupina, ki je obsegala malo bolj šibka moštva. Zmagali so Zahodni Nemci s 14 točkami. Sledijo jim Romuni z enajstimi, tretji pa so bili Jugoslovani z 10 točkami. Prav po nepotrebnem so bili izgubili dve točki, ko so igrali neodločeno z Vel. Britanijo (3:3) in Romunijo (5:5). Vendar je tudi tretje mesto za Jugoslavijo velik uspeh, ki ga igralci skoro niso pričakovali. Skoro vsi nastopajoči so bili Slovenci iz Jesenic. Zelo dobro je igral vratar Gale, v napadu pa sta se odlikovala Felc in Hiti.

Na Jesenicah si je med štirimi moštvimi skupine C zagotovila prvo mesto Italija z 8 točkami. Zato bo drugo leto igrala v skupini B, v skupino C pa je padla Vel. Britanija, ker je bila zadnja v skupini B. Iz skupine B v skupino A je napredovala Zahodna Nemčija, iz skupine A v skupino B pa se bo preselila Poljska. Prihodnje svetovno prvenstvo v hokeju na ledu bo drugo leto na Dunaju.

Obisk prirediteljev v Ljubljani se je proti koncu tekmovalja zelo povečal. V dvorani v Tivoliju je prostora za 12.500 oseb. Ob zaključku v nedeljo se je v njo zgrnilo preko 13.000 gledalcev. Drugače pa je bila dvorana povprečno zasedena nekoliko manj kot 50-odstotno. Da udeležba ni bila ravno

Naše revije

MOST Št. 8

S svojo osmo številko je revija »Most« zaključila svoj drugi letnik. Tekom časa si je ob kritikah in izkušnjah izčistila svoj pogled na sedanje razmere med nami, v domovini in svetu, ki je na splošno sprejemljiv ter tudi iskren. Vsem, ki v njej sodelujejo, je treba priznati mnogo dobre volje in zavzetosti za resnico.

Spčetka so mnogi mislili, da bo revija v neki odvisnosti od slovenskih levičarskih krogov. Pa se je izkazalo, da revija ljudem okrog »Primorskega dnevnika« ne leži na srcu. Medtem ko so se razpisali ob prvi številki »Zaliva«, gredo mimo »Mosta« s svojim že tradicionalnim ravnanjem: ignorirajo jo.

Zadnja številka ima 48 strani in je polna zanimivega branja. Mnogo je v njej poezije in kratkih razprav, manjka pa leposlovne proze. Jedro revije tvori to pot razmišljanje odvetnika Bogdana Berdona »Pravni in gospodarski vidiki razlaščenja« v luči vprašanja zaštite slovenske manjšine. Razprava zasluži vse priznanje, saj je to do sedaj edina strokovna študija, ki je o tem vprašanju izšla v slovenskem tržaškem tisku. S takimi pripevki se bo »Most« gotovo uspešno uveljavil pri vsakomur, ki mu je mar ta naša pekoča problematika. Vladimir Vremec se v članku »Dva primera demokratizacije« dotakne novih prenikov v krščanstvu in marksizmu, a ostane le bolj pri splošnih že znanih ugotovitvah. Sledj več ocen raznih literarnih del in kritika tržaške predstave drame Marie Octobre, ki jo označi za detektivsko in ji odreja kulturno resnost. Prav duhovito je napisan članek »Kulturno-nogometni razglase«, kjer zvezo, da bi jo poimenovali nekaterih jugoslovansko usmerjenih pisateljev Slovenci ne smeli imeti lastne literature, saj celo nogometnega moštva v prvi ligi ne premoremo. (Sedaj ga od pretekle jeseni že imamo. Je to klub »Olimpija« iz Ljubljane, op. ur.)

PASTIRČEK Št. 6

Prikupni mladinski list »Pastirček« je znova točno kot vedno prišel v roke svojih naročnikov. Poleg poučnih zgodbic in prijetnih pesmic najdemo v listu zaglavje »Svobodna tribuna«, kjer je zbrano veliko svežih misli in spodbud za mlade ljudi. Mašni strežniki bodo imeli kar precej branja, če bodo hoteli svojo lepo službo vzorno vršiti. Marko in Boris nadaljujeta s svojim kramljanjem. To pot sta se pogovorila o Disneyevem filmu »Mary Poppins«, ki res zasluži, da si ga vsakdo ogleda. Seveda najdemo v »Pastirčku« tudi novice iz športnega sveta (tragična smrt sedmih italijanskih plavalcev v Nemčiji) in iz skavtskega življenja. G. Jože to pot opiše goro Tabor, Betanijo, Betfage, Oljsko goro in Getsemani v Sveti deželi, F. Jeza pa nadaljuje s povestjo »Dogodivščine dveh dečkov«. Številko zaključijo prav duhovita pisma otrok ter uganke in zanke. List tako mladim kot odraslim toplo priporočamo. Obojni bodo v njem našli veliko zanimivega in za življenje koristnega.

—ej

Iz Beneške Slovenije

Župnik Angel Kračina se je poslovil od Sv. Lenarta

Na praznik sv. Jožefa bo g. župnik Angel Kračina iz Sv. Lenarta v Slovenski Benečiji nastopil kot pravkar imenovani monsignor in dekan svoje novo službeno mesto v kraju Buia v Furlaniji.

Dasi ga je cerkvena oblast s to premostitvijo v nekem smislu počastila, mu je pa z druge strani zadala novo bolečino, saj ga je odrgala od vernikov, katerim je bil skozi 27 let pravi duhovni oče in neustrašen borilec za njihove jezikovne pravice. Dasi furlanskega pokolenja, se je dobro naučil jezika beneških Slovencev in ga brez strahu uporabljal kot dušni pastir.

Ker je bil pravičen do jezika svojih faranov, zato je doživel nebroj ponižanj in ovir od cerkvene kakor civilne oblasti. Mnogokrat so ga skušali moralno streti, toda on je vztrajal v načelu, da je vera luč, materin jezik pa ključ do prave omike. Zato dobro vemo, da njegova premostitev zanj ni nobeno odlikovanje ali povišanje. Odti je moral, ker je bil mnogim izven njegove župnije trn v peti.

Kaj je bil gospod Kračina za naše ljudstvo, bi mogel vsak tujerodec spoznati ob priliki mogočne in zmagoslavne procesije sv. Rešnjega Telesa, ki je šla od farne cerkve sv. Lenarta, skozi Skrutovo v cerkev presv. Srca Jezusovega. Pol ure je trajala, cvetje, zastave in venci so ji dajali poseben čar, verniki pa so prepevali slovenske in italijanske pesmi ter glasno molili rožni venec v zvonečem slovenskem beneškem narečju.

G. župnik Kračina je bil tudi izreden pospeševalec duhovniških, redovniških in misijonskih poklicev v svoji okolici. Zato

je znal od prilike novih in zlatih maš okoliških farah tako doživeto napisati ne brošure, ki so pravi zgodovinski dokumenti. Zlasti je vzbudila splošno pozornost zadnja brošura »Naši misijonarji«, ki je prikazala življenje in delovanje sijnarjev, kateri so zrastle v šentlenar župniji.

Njegovi farani, ki so z njegovo premostitvijo postali brez dvoma duhovne rote, dobro vedo, kaj so v njem imeli kaj v njem izgubili. Zato so skušali priliki odhoda še enkrat pokazati, kaj so ga cenili in ljubili. Organizirali so nabirko, ki je bila nekaj izrednega, je zajela vse ljudi, od najstarejših ljudskošolskih otrok.

Dragi gospod Kračina! Na praznik Jožefa Vas bo zgubila šentlenarska far. Vsi, ki Vas poznamo, prosimo tega gočnega svetnika, da Vas bo vzel v varstvo v novem kraju in Vas branil pred tistimi, ki bi Vas radi uničili tako kakor kralj Herod malega Jezusa. Zgodovina vedela povedati, da ste znali kot malo dometi duha oglejskih patriarhov, ki širili vero, pa istočasno spoštovali tistih, kateri so se vere oklenili. Zato ste mnogim še naprej ostali trn v peti. Toda vedno Vas bo spremljala zavest, ste bili svojim zaupanim ovčicam pastir, ne pa plačan najemnik. In to je Vaša moralna veličina!

Slovenci v Beogradu

Jugoslovansko glavno mesto Beograd šteje trenutno 992.000 prebivalcev. Od tega je 728.068 Srbov, 31.138 Hrvatov, 18.000 Crnogorcev, 13.044 Makedoncev in 1.000 Albancev (Siptarjev). Po najnovejših statističnih podatkih živijo v Beogradu 90 Slovencev, ki bi v Sloveniji predstavljali že kar krepko razvijajoče se mesto.

Kmetovalec Vidmar v ulici Scuola Agricola št. 6 v Gorici ima na razpolago sadike limon po zmernih cenah.

NAPRODAJ je nekaj čebelnj panjev. Naslov v upravi lista.

OBVESTILA

Važno za lastnike kmetijskih strojev: Dne 31. marca zapade rok za prijavo kmetijskih strojev na sedežu potrošniških kmetijskih strojev (U.M.A.) v ulici Marcella 29, kakor tudi za prošnjo za goriš po znižanih cenah za leto 1966. Prijavitelj so dolžni predložiti ne samo tisti, ki so že dvignili goriva za tekoče leto, temveč tudi vsi ostali, ki imajo gorivo še od lanskega leta. Kdor bi do 31. marca ne dostil tej dolžnosti, bo prijavljen finančnim oblastem in kaznovan z globo (od 100 do 300.000 lir).

Apostolstvo molitve v Gorici pripravljajo za velikonočni ponedeljek potovanje »Emavs« (Postojna, Ljubljana). Prijavitelj se pri g. Kleindienstu na Travniku.

DAROV:

Za Alojzijeve: N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 2.000; N. N. 1.000; K. T. 1.000; N. N. Rupa, 5.000; družina Obljubek namenu cvetja na grob pok. J. Mikluš iz Oslavice, 2.000; v pobožen spomin na pok. Alojz Jančič, sestra Viktorija 5.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Nabavno-prodajna zadruga v Gorici (sklep občnega zboranja 10.000; Mimi, namesto cvetja na grob pok. Veronike Cotič iz Standreža 2.000; Znodar Justina (Como) 1.000; N. N. 1.000 lir.

Ob drugi obletnici smrti očeta Benedikta daruje družina Kosič 10.000 lir za Katoliški dom in 10.000 lir za Zavod svetih Družine.

Vsem dobrotnikom iskren Bog povrne.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpe trgovski L 30, osmrtnice L 50, več z davke na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik Tiska tiskarna Budin v Gorici

ZAHVALA

Po bridki izgubi dragega moža in očeta

Antona Križmančič

se toplo zahvaljujem vsem, ki so z namo sočustvovali in pospremili telesne ostanke dragega pokojnika na zadnji zemeljski poti.

družina Križmančič
Bazovica 209

Bazovica, na osmino smrti,
10. marca 1966